

Svatojánská noc

Mezitím

Zněly zvony krajem z dálky, večerem vítr vál,
voják co se vracel z války u jedný z chalup zaklepal,
že nemá kde by v noci hlavu složil a zlatou mincí platí za svůj
dík

(: a jak do dveří vchází, netuší, života zbývá jenom mžik:)

Starý muž a stará paní poslouchají příběh vojákův,
kde bojoval a kde se zranil a že má váček plný zlatáků,
ten váček zlata s sebou nese domů pro starou mámu jako velkej d
ík

(: a jak vypráví voják netuší, života zbývá jenom mžik:)

R: Je Svatýho Jána a s půlnocí prý otvírá se zem,
je Svatýho Jána, noc pokladů a kouzel divých žen.
V tý noci se vzbouzí zloba a pýcha,
osud divný karty míchá.
Je Svatýho Jána a k půlnoci už zbývá chvíle jen.

Mince se ve světle blýská, když starý v krbu přiloží,
ten váček zlata musí získat, jen co ke spánku se uloží,
pak ostrou dýku do srdce mu vnoří, vždyť nikdo přece neví, že t
u byl

(: a jak usíná voják netuší, života zbývá jen pár chvil:)

R:

Na věži už půlnoc troubí, je z lesů slyšet vlčí zpěv.
Dvě postavy tam jámu hloubí, na rukou mají čerstvou krev,
lopotí se svatojánskou nocí, je hotovo, když slunce vychází
(: a jak ráno se končí ta hrůzná noc, k domu soused přichází:)

Hej sousede, dobré ráno, povídají lidé někteří,
že dědinou šel včera voják a zamířil k vám do dveří, říkal
tady jeho cesta provždy končí, že je doma, že se vrací k svým,
(: že vás překvapí zářil radostí, z války vrátil se vám syn :)